

Sant Just Desvern, 15 de febrer de 1993

Víctor Mora
Camí del Mig, 111
08338 PREMIA DE DALT

Benvolgut amic:

La revista "Crònica d'Ensenyament" i la Institució de les Lletres Catalanes publiquen un fulletó de vint pàgines sobre "L'escriptor del mes" que m'encarrego de coordinar i confegir. Té un tiratge de 7.000 exemplars, dels quals, 4.000 s'encarten a "Crònica d'Ensenyament" i es reparteixen als centres escolars de Catalunya, i 3.000 són distribuïts per la Institució de les Lletres Catalanes. L'objectiu és fer-ne una eina útil per a la presentació de l'escriptor del mes a un públic ampli.

L'estructura del fulletó és la següent:

- a) Article de presentació de l'escriptor (Qui sóc i per què escric)
- b) Presentació global de l'escriptor fet per un crític o un altre escriptor (article o entrevista)
- c) La crítica ha dit
- d) Bibliografia
- e) Mostra literària

Fàcilment pots imaginar que el motiu d'aquesta carta és demanar-te l'article de presentació (tres o quatre o pàgines) i manifestar que qualsevol suggeriment que vulguis fer respecte de l'article o l'entrevista global de presentació, i també de la tria de textos per a la mostra literària seran, no cal dir-ho, ben rebuts.

Ens convindria de tenir el teu text abans del dia 10 de març. Tot i que tu seràs l'escriptor del mes de maig, el fulletó es reparteix amb "Crònica d'Ensenyament" el mes anterior -abril, en aquest cas- i ens calen tres setmanes de marge per a tot el procés de producció.

Aprofito l'avinentesa per a saludar-te cordialment.

P.S. T'adjunto tres fulletons de mostra

S U M A R I

- * **Qui sóc i per què escric** Víctor Mora
- * **Víctor Mora. L'ètica del quotidià**..... Joan Rendé
- * **La crítica ha dit**
- * **Bibliografia**
- * **Textos**
 - El nen és ros i té els ulls blaus del llibre El cafè dels dels homes tristos L'Aixernador. Argentona, 1991.
 - El retorn del llibre Barcelona 2080 Laia. Barcelona, 1989

LA CRITICA HA DIT

* El cafè dels homes tristos (1966)

La de Víctor Mora és la mirada d'un home que no té res a perdre, perquè res no li ha estat donat, i que navega a contracorrent del parafernall oficial. No tots els seus contes són igualment reeixits, perquè de vegades el sentiment se l'emporta, però alguns d'ells, com per exemple La fàbrica, on una nena rep la bufetada de la història, podria entrar tranquil·lament en les millors antologies del gènere.

Josep M. Benet i Jornet. EL PAIS, 16-III-1989

* Els plàtans de Barcelona (1966)

Allò que Els plàtans de Barcelona té, justament, d'excel·lent, és el conjunt de tantes veritats abominables i aparentment contradictòries que s'apleguen perquè la veritat passi per davant dels nostres ulls. Es, però, una veritat que no porta cap ram de flors a les mans, ni cap lliçó arreglada amb cura per l'artista per evitar al lector mandrós un esforç o bé un error. No. Es la lliçó de la realitat i cadascú cal que l'extregui pel seu compte. Això és, en aquest llibre, el realisme.

André Wurmser, LES LETTRES FRANÇAISES, 1966.

La novela de Víctor Mora es un mensaje de ternura que nos llega desde el fondo de un mundo inhóspito; ahí radica uno de sus principales méritos, porque esa dulzura y esa delicadeza calan pronto en el espíritu del lector y les abren las puertas de su inmediato pasado de un modo que muy pocas novelas saben abrir... Novela importante y novela sincera: muchos hombres sin recuerdos que tenían sólo diez años en 1939, sentirán resucitar en ellos el eco dormido de los días muertos. Y lo sentirán resucitar con limpieza, con ternura y hasta con jovialidad, pues Mora, hombre de sufrimientos, ha tenido la rara virtud de no conservar pasillos subterráneos.

González Ledesma. LA VANGUARDIA. VI-1973

* El tramvia blau (1985)

El text d'El tramvia blau no solament permet recuperar la memòria col·lectiva d'uns anys determinats, sinó que inclou les idees fonamentals de la poètica de la narrativa practicada a la mateixa novel·la. No oblidem, en aquest sentit, que el protagonista de l'obra, Lluís Martí és l'**alter ego** generacional de l'autor, i, per tant, els conceptes del mateix Víctor Mora es reflecteixen en els criteris del seu personatge central.

Josep Ma. Balcells. EL PAIS. 24-III-1985

* Barcelona 2080 (1989)

L'interès de les narracions va en la mateixa línia que la d'Un món feliç, d'Aldous Huxley o Cròniques marcianes, de Ray Bradbury: més que no pas

ciència-ficció basteix societats-ficció a través de les quals, com els dos autors esmentats, manifesta les contradiccions de la societat contemporània exacerbant els problemes que la poden dur a l'autodestrucció.

Josep F. Delgado. DIARI DE BARCELONA. 30-V-1989

BIBLIOGRAFIA

NARRATIVA

- * El cafè dels homes tristos. Selecta. Barcelona, 1966 / L'Aixernador. Argentona, 1991.
- * Els plàtans de Barcelona. EFR. París, 1966 / Laia. Barcelona, 1973
- * La pluja mata. Alfabara. Barcelona, 1966
- * Perduts al pàrking. Laia. Barcelona, 1972
- * Whisky amb Napalm. Laia. Barcelona, 1976
- * París Flash-back. Laia. Barcelona, 1978
- * Mozzarella i Gorgonzola. Laia. Barcelona, 1981
- * El tramvia blau. Laia. Barcelona, 1984
- * Barcelona 2080 i altres contes improbables. Laia. Barcelona, 1989
- * Silvià i Dariada. Baranova. Barcelona, 1991
- * La presa de poder de Stella Wunderberry. Llibres de l'Index. Barcelona, 1992
- * La dona del ulls de pluja. Barcelona anys 90. Edicions 62. Barcelona, 1993

ASSAIG I PROSA

- * França, revolució 68. Dima. Barcelona, 1968
- * Coverses a París. Bruquera. Barcelona, 1970